

עפ"ת 52645/06/16 - אחמד ג'ראד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 52645-06-16 ג'ראד נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט ארז פורת
המערער	אחמד ג'ראד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

בפני ערעורו של אחמד ג'ראד (להלן: "**המערער**") על העונש שנגזר לו אחר שהורשע, על פי הודאתו, בבית משפט השלום לתעבורה בעכו, בשני כתבי אישום שהיו תלויים ועומדים כנגדו, כלהלן:

בתיק פל"א 2250-11-12 הורשע המערער בעבירות שעניינן נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "**הפקודה**"); נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, לפי סעיף 10 לפקודה; וכן שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

כעולה מכתב האישום בו הורשע, ביום 06/11/12, נהג המערער ברכב פרטי באעבלין, כשהיה פסול מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה מתוקף פסק דין קודם בעניינו (תיק ת"ד 72-08-11), ולרכב בו נהג לא היה ביטוח בתוקף.

בתיק פל"א 5495-03-12 הורשע המערער בעבירות שעניינן נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודה; אי ציות להוראת שוטר במדים לפי תקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה ו-68 לפקודה; נהיגה ללא תעודת ביטוח בת תוקף לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] וכן נהיגה כשרישיון הרכב פקע פחות מארבעה חודשים, לפי סעיף 2 לפקודה.

כעולה מכתב האישום בו הורשע, בתאריך 28/01/12 נהג המערער ברכב פרטי בשפרעם שעה שהיה פסול מנהיגה מתוקף פסק דין שניתן בעניינו (תיק תת"ע 6699-05-11). במהלך נסיעתו כאמור, שוטר שנסע בניידת בעקבותיו הורה למערער לעצור באמצעות מערכת הכריזה, אך המערער לא ציית להוראה זו, הגביר מהירות עד שלבסוף עצר. בשלב זה, שוטר שהגיע למקום הודיע לו כי הוא מעוכב וביקש מהמערער שיציג בפניו תעודת זהות ויתלווה אליו. המערער סירב למסור את תעודת הזהות ולהתלוות לשוטר.

2. בית המשפט קמא (כב' השופט הבכיר יעקב בכר) גזר על המערער בגין מכלול האישומים בהם הורשע כאמור, בשני התיקים, שבעה חודשי פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וכן הורה על הפעלת עונש פסילת רישיונות על תנאי בן חמישה חודשים, שהיה תלוי ועומד כנגד המערער מתיק 72-08-11, כולו, במצטבר לעונש הפסילה כאמור, באופן שעל המערער היה לרצות 12 חודשי פסילה בסך הכל.

כן הוטל על המערער עונש של פסילת רישיונות על תנאי, קנס בסך 4,000 ₪, צו מבחן למשך שנה והתחייבות כספית להימנע מהעבירה בסך 5,000 ₪.

3. באשר לעונש המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד כנגד המערער מתיק 72-08-11, ראה בית המשפט קמא הנכבד שלא להפעילו וחלף זאת הורה על הארכתו בשנתיים נוספות. בעניין זה צוין כי אומנם "עונש מותנה יש להפעיל במקרה של עבירה חוזרת", ברם, במקרה זה, חלף פרק זמן ממושך מאז בוצעו העבירות שבמהלכו לא נרשמו לחובת המערער עבירות נוספות. בית המשפט קמא נתן דעתו אף להמלצת שירות המבחן בתסקיר שניתן בעניינו של המערער, להאריך את תוקפו של המאסר המותנה ולא להפעילו בשל כך ש"הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם גורמי הטיפול לעניין התמכרויות וכי חל שינוי משמעותי בתפיסתו וכן לוקח אחריות על מעשיו". עוד נשקלו הודאת המערער בהזדמנות הראשונה, וכי הוא מפרנס יחידי של משפחתו.

4. המערער עתר לקיצור עונש הפסילה שהוטל עליו. נטען כי המערער החל לעבוד כנהג הובלות, הוא אב לשני ילדים, ופסילת הרישיונות שנגזרה פוגעת ביכולתו לעבוד במשלח יד זה, עבודה שהיא מקור פרנסתו היחיד. הותאם, כי משעה שבית המשפט קמא אימץ קו שיקומי, ראוי היה שלא לפסול את רישיונותיו של המערער לתקופה כה ממושכת כדי "שלא לחבל בהליך השיקום שהוא החל בו".

עוד הדגיש המערער את חלוף הזמן מעת שבוצעו העבירות, כשלוש שנים.

נוכח האמור, עתר לקיצור משכה של פסילת הרישיונות.

5. המשיבה עתרה לדחיית הערעור. נטען כי העונש שנגזר על המערער הינו מקל "ברף הכי נמוך של הענישה בסוג כזה של מקרים", שעה שנסיבותיו של המערער כבר נלקחו בחשבון בעת גזירת עונשו ועל כן להשקפת המשיבה, אין כל הצדקה להקלה נוספת בענישה.

דין והכרעה:

6. המערער הורשע, בין היתר, בשתי עבירות שעניינן נהיגה בזמן פסילת רישיונות. המדובר בעבירה שרמת הענישה הנוהגת לגביה, ככלל, הינה מחמירה באופן משמעותי מהעונש שהוטל על המערער, זאת

באשר לרכיב מאסר ממשי שמוטל ברגיל, אף בהרשעה ראשונה באישום זה, וכן בנוגע למשכה של פסילת רישיונות בפועל, המוטלת בעטייה של העבירה, והנמדדת "בשנים" (ראו: רע"פ 8013/13 **מסעוד נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם); עפ"ת (חי') 43692-08-14 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (טרם פורסם)).

הפסיקה שבה והדגישה כי העבירה שעניינה נהיגה תחת פסילה, מצדיקה ככלל, ענישה מחמירה "לאור העובדה כי טמון בה סיכון בטיחותי לציבור הנהגים ולהולכי הרגל ואף משקפת היא יחס של ביזוי החוק וצווי בית המשפט" (רע"פ 1392/09 **אבנילוב נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם)).

7. בענייננו, הורשע המערער **בשתי** עבירות שעניינן נהיגה תחת פסילה, לצד אישומים נוספים, כאמור. אף עברו התעבורתי אינו נקי. בית המשפט קמא הקל בעונשו של המערער בשים לב להמלצת שירות המבחן ולאור התרשמותו כי המערער אכן עושה צעדים בכיוון של שיקום והליכה בנתיב נורמטיבי. נסיבות אישיות אלה הביאו למיתון הענישה, הן בהימנעות מהפעלת רכיב המאסר המותנה, כאמור, והן בגזירת רכיב פסילת רישיונות מתון במשכו. על כן, לא ראיתי כל הצדקה להקלה נוספת בענישת המערער, כעתירתו.

8. נוכח האמור, החלטתי לדחות את הערעור.

פסק דינה של ערכאת קמא יעמוד, אפוא, בעינו.

ניתן היום, י"ב אב תשע"ו, 16 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח עותק מפסק הדין לב"כ הצדדים.